

Düşlerim Var Rüzgara Ters Düşen

— merve-gul · 11 Ekim 2009

Her eğilip baktığımda başımın gövdemden ağır gelmesiyle yerde buluyorum kendimi...
Deyimlerden çıkmış bi cümle olabilir ama kafamın içindekiler, beynimi sömüren anlamsız yada belkide fazla anlamlı düşünceler tasımıyor artık bu bedeni...Her defasında düşmek mi bana yazılan, yada en acısı yerlerde sürünürken bile başımı kaldırabilecek gücü bulup (ki nerden bulduğumu anlamış değilim hala) düştüğüm yüksekliği görmek mi?

Gülücük perisi niye uğramıyorsun yüzüme?
Hala kaçırıyorum gözlerimi insanlardan...
Kaybolmasınlar içimdeki boşlukta diye..

Niye farklı olduğumu devamlı yüzüme vuran kelimeler seçiyorlar benimle konuşurken?... Niye hissettiriyolarki bunu? Yüzümdeki tepkisiz maskenin atında devamlı ağlayan bi yüz olduğunu öğrenmek içinmi bütün bu çabalar? Ne zaman acık vericek diye ben kaçtıkcıa bıkmadan üstüme gelmeleri...
Neden?...

Herşey yalan sadece düşlerim gerçek...
Düşlerim var rüzgara ters düşen...
onlara, biraz daha kaybediyorum içimdeki beni... Vardığıma kalacak mıyım?
Bilmiyorum.

Yalnız mıyım? onların dediklerine göre yalnız olamam... Etrafımdalar çünkü...
Ve evet bencede yalnız değilim kimsenin bilmediği 2 kişilik bi dünyam var benim..
Adım hala hayat kitabında yazıyor...
Gerçek çok şeffaf tıpkı, ağladığımda gözlerimin kıpkırmızı kesilmesi kadar...
Kahretsin, acınacak haldeyim yine, kelimelere vurmak bu olsa gerek...

Melekler, duymuyor sesimi
Karanlık işte yine her yer
Gözyaşlarım, keşkeleri yok edemiyor
Korkuyorum
İnancım kalmadı benim....